

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123203161
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123203161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8
29Csp/33/2023

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E., zast.: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadost'učinenie, takto

rozhodol:

8
29Csp/33/2023

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadost'učinenie vo výške 150 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

7
29Csp/33/2023

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 04.04.2023 sa voči žalovanému domáha zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 1 615,35 EUR za porušenie jej spotrebiteľských práv v základnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13Csp/183/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 14CoCsp/2/2022.

2. V odôvodnení žaloby uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 19.10.2021 po sp. zn. 13Csp/183/2017 bola žalovanému uložená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 254,95 EUR a zároveň bola určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky v čl. I. bodu 7.1 dohody o poskytnutí služieb. Na základe odvolania podaného žalobkyňou, Krajský súd v Prešove rozsudkom 14CoCsp/2/2022 zo dňa 12.04.2022 zmenil rozsudok súdu I. inštancie a určil ďalšiu zmluvnú podmienku uvedenú v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere za neprijateľnú.

3. Vzhľadom na uvedené je potom nesporné, že na súde si úspešne uplatnila porušenie svojho spotrebiteľského práva vyplývajúceho zo zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

4. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy a zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie.

5. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška primeraného finančného zadosťučinenia preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko primerané finančné zadosťučinenie len v symbolickej výške nemôže byť ani primeraným, ani spravodlivým.

6. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, aby mal nielen deklarovanú sankčnú odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby malo tieto funkcie aj reálne.

7. Nakoľko je spotrebiteľom, ktorý si úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy a preto požaduje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 615,35 EUR. Jeho výška zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 254,95 EUR a za neprijateľnú zmluvnú podmienku v bode 7.1 požaduje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 310,40 EUR a za neprijateľnú zmluvnú podmienku v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere sumu 50 EUR.

8. Žalovaný žiadal žalobu, ako nedôvodnú zamietnuť. Voči uvedenému nároku vzniesol námietku premlčania, pretože pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie je nutné, aby mu predchádzalo iné súdne konanie alebo spor tak, ako to vyplýva z obsahu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017. Predpokladaná obrana žalobkyne o možnosti uplatňovať nárok až po skončení nejakého predchádzajúceho konania je vylúčená. Najvyšší súd SR v rozhodnutí 6Cdo/127/2017 uviedol, že pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vznikutej ujmy. Uvedený právny názor Najvyšší súd SR prijal v spore, v ktorom si žalobcovia uplatnili právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

9. Žalobkyňa v replike uviedla, že považuje za nesprávnu vznesenú námietku premlčania voči jej nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. je spätý s úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi. Poukázal na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2Co/137/2016, z ktorého vyplýva, že žalovaná si na súde úspešne uplatnila porušenie práva až nadobudnutím právoplatnosti rozsudku, kedy začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia. Primeranosť sumy uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia je vzhľadom na postoj žalovaného, množstvo a intenzitu zásahu evidentne daná.

10. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami, považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov od porušenia práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanom, aby sa nedopúšťal recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov.

11. Súd na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením rozsudkov 13Csp/183/2017 a 14CoCsp/2/2022 zistil tento skutkový stav:

12. Žalobkyňa sa v konaní 13Csp/183/2017 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. I. bodu 7.1 Dohody o poskytnutí služieb č. XXXXXXXXXXXX, ako aj bodu 6 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

13. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 19.10.2021 vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia a určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v čl. I. bodu 7.1 dohody o poskytnutí služieb, avšak v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

14. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 12.04.2022 pod sp. zn. 14CoCsp/2/2022 rozsudok súdu I. inštancie zmenil a taktiež určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku konkrétne poplatok za poskytnutie úveru uvedený v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

15. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Žalobkyňa si predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. uplatnila nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie spotrebiteľských práv konštatovaných v rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 19.10.2021 pod sp. zn. 13Csp/183/2017 ako aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.04.2022 pod sp. zn. 14CoCsp/2/2022.

17. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017, sp. zn. 20Co/192/2016, sp. zn. 7Co/78/2017, sp. zn. 25Co/59/2017).

18. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

19. Ak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

20. Z uvedeného jednoznačne jasne vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

21. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľ si voči žalovanému ako dodávateľovi v konaní vedenom pod sp. zn. 13Csp/183/2017 v spojení s rozsudkom

Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 14CoCsp/2/2022 úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených v zákone č. 129/2010 Z.z. a v ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pre úplnosť dodáva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzatvorenia zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre vznik daného nároku, pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z.z..

22. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

23. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností na strane žalobkyne ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

24. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

25. Za daného stavu a s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa úspešne domohla na súde, je nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia dôvodný. Žalobkyňa v základnom konaní bola nútená podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práva ako spotrebiteľa, ktoré bola nútená brániť. Neuvedla, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napríklad vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž (rozsudok Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/125/a 32/2020).

26. Napriek tomu, že žalobkyňa argumentovala, že v súvislosti s uplatňovaním nároku v základnom súdnom konaní bol narušený jej bežný život, na preukázanie uvedených skutkových tvrdení nenavrhol vykonať akékoľvek dokazovanie. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia a určenia dvoch neprijateľných zmluvných podmienok malo negatívne dôsledky na vznik jej nepriaznivej majetkovej situácie, ako aj sociálnej situácie v konkrétnom čase, súd I. inštancie s poukazom na okolnosti uvedeného prípadu považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 150 EUR, teda sumu vo výške 50 EUR za každé konštatované porušenie jej spotrebiteľských práv.

27. Vychádzal zo skutočnosti, že zo strany žalovaného došlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia a v porovnaní s inými prípadmi u žalobkyne nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrášaniam zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jej psychiku, či jej rodinný život. Na základe uvedených skutočností potom priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobkyňu ako spotrebiteľku satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2Co/136/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

28. Súčasne vyhodnotil, ako nedôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovaným, keďže nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia bol uplatnený v trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz a týmto dňom je deň právoplatnosti rozhodnutia (rozsudok Krajského súdu v Prešove 22Co/96/2019, 2Co/137/2016, 23Co/29/2018).

29. Čo sa týka úspešného uplatnenia práva, alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatneného nároku.

30. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. potom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde, či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia vydaného vo veci samej. Z uvedeného teda vyplýva, že až právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bolo konštatované porušenie spotrebiteľského práva žalobcu zo strany žalovaného, ako dodávateľa začne plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie si nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.. Tento záver súdu prvej inštancie je podporený aj rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.01.2019 pod sp. zn. 6Cdo/127/2017 na ktoré žalovaný poukazoval. Z obsahu uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR na ktoré poukazuje aj stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 48/2022 nesporne vyplýva, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. 215/2007 Z.z. treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

31. Na základe uvedeného, potom vzhľadom na dátum právoplatnosti rozsudku súdu 13Csp/183/2017 a 14CoCsp/2/2022 bol nárok žalobkyne na zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia uplatnený v rámci 3-ročnej premlčacej doby a preto je námietka premlčania vznesená žalovaným nedôvodná.

32. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

34. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

35. Civilný sporový poriadok nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 CSP., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 CSP. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k CSP, nakladateľství C. H. BECK).

36. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

37. Keďže predmetom konania bol nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisí od úvahy súdu, bol žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu v plnom rozsahu, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

38. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

Poučenie:

2

29Csp/33/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.